

Osobní sdělení

Ve 2. a 3. čtvrtletí roku 2004 slaví své významné životní výročí mnozí naši členové. Blahopřání rady ČMPS nechtě přijme:

Helena Branná	Olga Jílková	Hana Palatová
Věra Brožová	Tamara Kopecká	Eva Pávková
Blanka Cvrková	Vlasta Kopřivová	Květa Roubíčková
Jaroslava Dittrichová	Otto Kožušník	Josef Schulz
Drahomíra Dlouhá	Luděk Kubička	Libuše Slabá
Hana Drábková	Miluše Kubíčková	Jaroslava Slánská
Hana Fojtíková	Miloš Kučera	Blanka Šestáková
Jiří Frgal	Věra Landová	Jana Špačková
Ivana Holubcová	Ladislava Lažová	Stanislav Štech
Jana Hospodková	Lubica Lichorobiecová	Josef Švancara
Marie Hošková	Věra Marcelliová	Jana Vítová
Bohumír Chalupa	Vladimír Michal	Elena Wagnerová
Jana Chrástková	Vlasta Novotná	Petr Weiss
		Anna Živná

Životní jubileum prof. PhDr. Josefa Švancary.

Ve čtvrtek dne 15. dubna 2004 se uskutečnilo v aule Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně slavnostní setkání u příležitosti životního jubilea profesora PhDr. Josefa Švancary. Toto setkání svolal a organizoval Psychologický ústav Filozofické fakulty v Brně.

Setkání mělo důstojný ráz. Podíl na tom měla jednak slavnostní aula s obrazem presidenta T. G. Masaryka, úvodní slovo děkana Filozofické fakulty MU v Brně, přítomnost velkého množství kolegů a kolegyn i bývalých a stávajících žáků oslavence i členů jeho bohatě rozvětvené rodiny. V neposlední řadě však i charakter setkání, při němž měly zaznít nejen slavnostní řeči, pozdravy a zdravice, ale i klasická hudba a to právě nejpopovolanějšího moravského profesionálního tělesa.

Úvodní slovo a souborný referát o životě a díle jubilanta přednesl prof. PhDr. Mojmir Svoboda, ředitel Psychologického ústavu FF MU. Nebylo snadné podat souhrnný obraz o tak bohaté učitelské a badatelské činnosti jubilanta, o jeho publikacích i o jeho "mimoškolní" (např. hudební) aktivitě. Tento referát by si rozhodně zasloužil publikaci, aby posílil prestiž naší odborné psychologické populace.

Profesor Švancara vystoupil s vlastním referátem „Psychologické a hudební komunalita“, věnovaný svým dvěma láskám: psychologii a hudbě. Jak jinak mohl začít brněnský odchovanec, nežli upozorněním na to, že to byla právě hudba a v ní možnost transpozice melodie, která vedla německou školu Geštalistů k formulaci základních zákonů tvarové psychologie.

Byla připomenuta práce Ehrenfelsova a Maxe Wertheimera a samozřejmě i Rostoharova – jubilatova učitele. Nechyběla myšlenka o hudbě jako archetypu, otázka synestézie (prolínání vjemu barvy a tónu) a psychoterapie prováděná pomocí hudby. Dozvěděli jsme se o Karajanově zájmu o psychosomatiku a pokusech, které byly provázeny – např. o vztahu mezi charakteristikami hudby (výšky tónu, jeho intenzity, barvy a rytmu) a fyziologických závisle proměnných (krevního tlaku, tepu atp.). Závěr slavnostní přednášky se týkal problematiky emocí ve vztahu k hudbě. Není mnoho psychologů, kteří mají tak úzký vztah k hudbě jako kolega – violončelista Josef Švancara. Díky za to – i za tento příspěvek do pokladnice ne tak často na veřejnost vstupující problematiky psychologie hudby.

Z aktivního hudebního hlediska byl vrcholem setkání koncert výtečného brněnského klasického tria – Pavel Wallinger – na housle, Karel Plocek – syn bývalého studenta psychologie – viola a náš skutečně špičkový profesionální violončelista Jan Škrdlík “uzemňoval hudbu” tohoto tria. Slyšeli jsme výběr ze skladby současného skladatele G. Kleina Trio “Terezín” a tři věty z tria Es dur op. 3 Ludvíka van Beethovena.

Veřejných i soukromých zdravic bylo nepočítaných – z Čech, Moravy i Slovenska. Psychologický ústav se postaral i o to, aby bylo možno v přátelském setkání pokračovat i po ukončení slavnosti. I to přispělo ke kladům tohoto vzácného setkání.

Lidé jdou a procházejí životními jubilei, ba dokonce odcházejí a jejich práce, kolikrát vykonávaná s mimořádným zanícením a úctyhodnou snahou, může být chápána jako něco samozřejmého. Slouží ke cti Psychologického ústavu Filozofické fakulty v Brně, že se z toho často po hříchu u nás zabydleného vzoru vymanil a jednal podle starého vzoru “komu čest – tomu čest”.

Jaro Křivohlavý

Vzpomínka na profesora Libora Míčka

Dne 26. dubna 2004 zemřel ve věku 73 let profesor PhDr. Libor Míček, CSc., kolega, přítel, psycholog, průkopník a představitel oboru duševní hygiena, duševní zdraví mládeže a dospělých.

Poznával jsem ho při osobních setkáních na seminářích pořádaných Českomoravskou psychologickou společností v různých místech naší republiky, při jednáních na Výboru sekce Psychologie zdraví i na každoročních mezinárodních konferencích této sekce ve Vernířovicích u Šumperka.

Když v akademickém roce 1990 – 1991 vykonával funkci prorektora Masarykovy univerzity pro záležitosti nově vznikající Slezské univerzity v Opavě, přizval mě i s jinými psychology, abychom zahájili přípravu na tehdy ojedinělém studijním oboru u nás „Ekologická psychologie“. Bohužel, po personálních změnách a odchodu profesora Míčka nebyl tento obor realizován.